Πολυγραφότατος

Ο Στέφανος Δάνδολος είναι συγγραφέας και δημοσιογράφος. Έχει γράψει τα μυθιστορήματα «Υπνοβάτες του Σεπτέμβρη» (1996), «Ο περίγελος των αγίων» (1997), «Και φόρεσαν χειροπέδες στα πουλιά» (2000), «Νάρκισσοι και Κανίβαλοι» (2002), «Νέρων - Εγώ, ένας θεός» (2004), «Το αγόρι στην αποβάθρα» (2007) και «Ο τελευταίος κύκνος» (2009). Η μυθιστορηματική βιογραφία «Νέρων - Εγώ, ένας θεός» μεταφράστηκε και κυκλοφόρησε το 2006 στην Ιταλία από τις Εκδόσεις Ε/Ο. Διηγήματά του έχουν συμπεριληφθεί σε ανθολογίες και λογοτεχνικές επιθεωρήσεις του εξωτερικού, ενώ το 2008 εκπροσώπησε την Ελλάδα στο «Young Writers' World Festival», που πραγματοποιήθηκε στη Σεούλ. Τον Μάιο του 2009 του απονεμήθηκε το Βραβείο Μπότση για το συγγραφικό του έργο, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας.

[Στέφανος Δάνδολος]

Ο συγγραφέας πολλών επιτυχιών «σπάει» τη συγγραφική

«Ήθελα να γράψω για

Μια μυστική οργάνωση που κινεί τα νήματα της παγκόσμιας οικονομίας δεσμεύοντας χώρες μέσα από δάνεια. Συνωμοσίες κατασκόπων με φόντο τα Βαλκάνια των αρχών του 20ού αιώνα.

στην ΕΦΗ ΠΟΛΥΖΩΗ

Αινιγματικοί διπλωμάτες και έκπτωτες ντίβες της Τέχνης στη σκοτεινή πλευρά των κοσμοπολίτικων σαλονιών του Μεσοπολέμου... Παρίσι, ξενοδοχείο Λουτεσιά, Νέα Υόρκη, Μπρόντγουεϊ. Τζαζ, ελευθερία ηθών, αθώος νέος κόσμος, γκάγκστερ που ψάχνουν τον προσανατολισμό τους.

Ο Έρολ Φλιν, ο Στέφαν Τσβάιχ, ο Βλαντιμίρ Ναμπόκοφ, ο Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ... Οι αγαπημένοι θρύλοι του συγγραφέα... Ο Ερνστ Φομ Ρατ, γραμματέας της γερμανικής πρεσβείας στο Παρίσι πέφτει νεκρός από τις σφαίρες ενός νεαρού Εβραίου, για να ξεσπάσει στο Βερολίνο αυτό που έμεινε στην ιστορία ως η «Νύχτα των Κρυστάλλων»...

Παράλληλα Κωνσταντινούπολη, η γέφυρα της Ανατολής με την Ευρώπη, στα αρώματα, στο μυστήριο, στον Βόσπορο. Και μετά ο καμβάς να γεμίζει από τα πιο έντονα χρώματα του Αιγαίου.

Απέραντο γαλάζιο με πορτοκαλί, μυστήριο, χρώματα όλο μεταφυσική και μυστικοπάθεια, παράλληλα με τη μακάρια στην αιωνιότητά της Αθήνα και από το κυρίαρχο βροχερό Λονδίνο έως το Εδιμβούργο του 1945...

Σαν παλιά ταινία

Και στο επίκεντρο όλων η «Οδύσσεια» ενός μοιραίου έρωτα που ζωντανεύει στο χαρτί σαν παλιά ταινία εποχής. Χωρίς να έχει γραφεί με μορφή σεναρίου, το νέο μυθιστόρημα του Στέφανου Δάνδολου «Η Χορεύτρια του Διαβόλου» -ο οποίος επιστρέφει έπειτα από τέσσερα χρόνια συγγραφικής σιωπής- μας ταξιδεύει κινηματογραφικά και μυστηριακά με πολλές αποκαλύψεις σε μια περίοδο 60 ετών, πολυκύμαντη και λαβυρινθώδη, που, όμως, μοιάζει επικίνδυνα με τη σημερινή. Ένας άνθρωπος (Τζον Γκίμπονς / Τζόζεφ Φρίμαν) διχασμένος ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν δίνει μάχη, προκειμένου να μη χάσει τα λογικά του, χωρίς να μπορεί να ξεφύγει από τη μορφή της Σολάνζ Νταλμόν, της χορεύτριας που την αποκαλούσαν «του Διαβόλου»...

Κατασκοπικό θρίλερ

Ο νέος εκδοτικός οίκος του συγγραφέα (Εκδόσεις Ψυχογιός) κατατάσσει το βιβλίο του στο είδος του κατασκοπικού θρίλερ. Εκείνος υπογραμμίζει στην «Ε»: «Παρότι από την πρώτη στιγμή είναι πολύ έντονες οι πολιτικές και οικονομικές ζυμώσεις σε αυτές τις δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα, εγώ θα έλεγα πως είναι ένα βαθύτατα ερωτικό μυθιστόρημα. Και αυτό φαίνεται προς το τέλος του μυθιστορήματος, όταν ο αναγνώστης καταλαβαίνει ότι

«Για να κατακτήσεις μια χώρα δεν χρειάζεται να την υποτάξεις. Αρκεί να την εξαγοράσεις. Δεν χρειάζεται να χυθεί τόσο αίμα!»

Χωρίς να έχει γραφεί με μορφή σεναρίου, το νέο μυθιστόρημα του Στέφανου Δάνδολου «Η Χορεύτρια του Διαβόλου» μας ταξιδεύει κινηματογραφικά και μυστηριακά με πολλές αποκαλύψεις σε μια περίοδο πολυκύμαντη και λαβυρινθώδη, που όμως μοιάζει επικίνδυνα με τη σημερινή...

«Ο Τελευταίος Κύκνος» σε μιούζικαλ

Το προηγούμενο βιβλίο του «Ο τελευταίος κύκνος» (2009) -και το πιο εμπορικό του- ετοιμάζεται από τον συγγραφέα, σε συνεργασία με τον πολύ γνωστό και εμπορικό στιχουργό Βαγγέλη Κωνσταντινίδη, να γίνει μιούζικαλ. Ο τελευταίος έγραψε την πρόζα και τους στίχους 19 τραγουδιών. Τη μουσική έγραψε ο εξίσου γνωστός συνθέτης-μαέστρος Αντώνης Σκόκος. Στόχος είναι να ανέβει έως το τέλος του χρόνου, καθώς υπάρχει ενδιαφέρον από πολλούς παραγωγούς.

σιωπή του έπειτα από τέσσερα χρόνια και μας συστήνει με τη «Χορεύτρια του Διαβόλου»

το “τότε” που αντανακλά το “τώρα”»

όλος αυτός ο καμβάς που έχει “χτιστεί” με τόσα... ετερόκλητα χρώματα δεν είναι παρά μια τοιχογραφία για να αναρτηθεί το πεπρωμένο δύο ανθρώπων που έζησαν έναν πολύ μοιραίο και τραυματικό έρωτα, ως θύματα των γεγονότων τα οποία εξιστορούνται».

Παντελής απουσία

Άλλωστε ο συγγραφέας των μεγάλων επιτυχιών, που από το 2000 έως το 2009 είχε εκδώσει τέσσερα μυθιστορήματα με διακρίσεις εντός και εκτός της χώρας, μας διευκρινίζει πως ο έρωτας προστέθηκε τα τελευταία χρόνια στα έργα του ως θέμα.

«Μάλιστα παλιότερα με είχε απασχολήσει σοβαρά το για ποιον λόγο απουσίαζε ο έρωτας από το έργο μου. Ακόμη κι εδώ η ερωτική ιστορία αναπτύσσεται πολύ υπόγεια. Στην ουσία είναι μια ιστορία πολύ σύντομη, η οποία όμως αφήνει πολύ βαθιές ρίζες στις ψυχές των δύο αυτών ανθρώπων και τους σημαδεύει σε όλη τη ζωή τους, καθώς ο ένας θεωρεί ότι ο άλλος έχει πεθάνει».

Γιατί το βιβλίο ασχολείται με αυτήν την περίοδο συγκεκριμένα; Επειδή έχει τόσες συνάφειες με το σήμερα ίσως;

Κατ’ αρχάς για μένα το ιστορικό μυθιστόρημα δεν έχει κανένα ενδιαφέρον αν δεν έχει συνάφειες με το σήμερα. Το 2009 και προς τις αρχές του 2010, όταν είχαμε μπει για τα καλά στην κρίση, αισθανόμουν την ανάγκη να γράψω για το πώς αυτή η χώρα προδόθηκε από τους πολιτικούς της και πώς κατ’ επέκταση βρέθηκε ανάμεσα σε ξένους παράγοντες, που έπεσαν κυριολεκτικά σαν τα κοράκια πάνω από τις στάχτες της. Προσπάθησα μέσα από την ιστορία να δείξω ότι υπάρχουν κοινά με το σήμερα... Ήθελα να γράψω για το πώς οι Γερμανοί απέκτησαν τόση επιρροή στα Βαλκάνια στις αρχές του 1900, για το πώς ο Α’ Παγκόσμιος Πόλεμος ωφέλησε το εμπόριο και τις τράπεζες, για το πώς ο Χίτλερ γιγαντώθηκε με την ενθαρρυντική ανεκτικότητα των Άγγλων και των Αμερικανών και, φυσικά, για το πώς η Ελλάδα δέθηκε με δάνεια στα τέλη της δεκαετίας του 1890, όταν οι οικονομικές της περιπέτειες ήταν πανομοιότυπες με αυτές τις οποίες ζούμε τα τελευταία τρία χρόνια. Μόνο που τότε δεν υπήρχε το ΔΝΤ, αλλά ο ΔΟΕ (Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος). Καμιά άλλη διαφορά... Για μένα υπήρξε η ανάγκη να γράψω ένα μυθιστόρημα για το «τότε» που να αντανακλά το «τώρα» και να βρω ταυτόχρονα μια μυστηριώδη και σαγηνευτική ιστορία και να την εντάξω μέσα σε αυτόν τον γενικότερο καμβά.

Μου πήρε πάνω από έξι μήνες μέχρι να αρχίσω να γράφω, έχοντας πετάξει δύο άλλα προσχέδια που δεν με ικανοποιούσαν. Ταυτόχρονα, όσο έμπαινα στην ιστορία με τρόμαζε η ιδέα τού πόσα κοινά υπήρχαν με το σήμερα όσον αφορά τους ξένους παράγοντες, τη διπλωματία, την πολιτική, του πώς μεθοδεύτηκαν δύο παγκόσμιες συρράξεις. Αλλά και η ιδέα τού πώς έχουν αλλάξει σήμερα τα πράγματα σε έναν τομέα: Για να κατακτήσεις μια χώρα δεν χρειάζεται να την υποτάξεις. Αρκεί να την εξαγοράσεις. Δεν χρειάζεται να χυθεί τόσο αίμα!

Τεράστιο αρχείο

Εξάλλου, σε πρακτικό επίπεδο, μας λέει ο συγγραφέας-δημοσιογράφος, έναυσμά του υπήρξε και το τεράστιο αρχείο που είχε από εκείνη την εποχή σε δίσκους, ταινίες και ιστορικά στοιχεία, επειδή είχε μελετήσει πολύ λόγω προσωπικής αναζήτησης γύρω από τη μουσική και τον κινηματογράφο κυρίως. Μάλιστα, λέει πως είναι σαν να αποτίει φόρο τιμής σε αγαπημένα πρόσωπα. Όπως κάνει με τον Έρολ Φλιν, που ήταν ο αγαπημένος ηθοποιός του πατέρα του και ο ίδιος μεγάλωσε με τις ταινίες του («Ρομπέν των Δασών» κ.ά.). Άλλωστε, πολλές φορές μας λέει ότι νιώθει σαν έχει ζήσει σε κάποια άλλη ζωή στην Αμερική και κυρίως τη Νέα Υόρκη του ’30.

Τέλος, ο ίδιος αναφέρει πως το ηθικό μήνυμα του βιβλίου έχει να κάνει με την υποκειμενική ιστορία. «Για το πώς διαστρεβλώνονται χαρακτήρες και προσωπικότητες λόγω των κοινωνικών σχολίων που χτίζονται γύρω από ένα πρόσωπο», όπως συνέβη με την πρωταγωνίστρια...

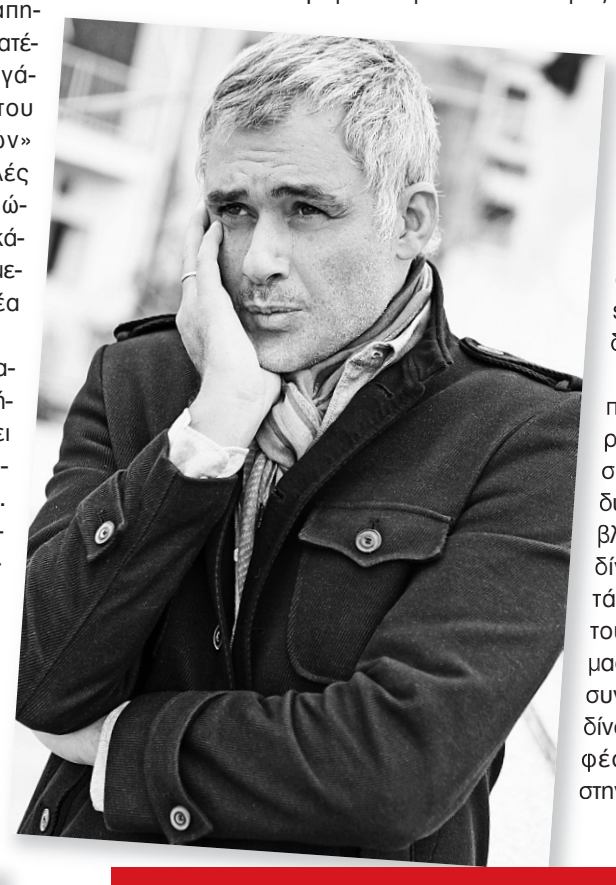

Παρουσίαση βιβλίου και προβολή ταινίας

Μια ντοκουμενταρίστικη μεταφορά με τον αέρα της εποχής

Την ερχόμενη Δευτέρα 18 Φεβρουαρίου ο Στέφανος Δάνδολος θα βρίσκεται στο «Public» του Συντάγματος. Για τον ίδιο και το βιβλίο του θα μιλήσουν η Πέμη Ζούνη (ηθοποιός), η Εριφύλη Μαρωνίτη (δημοσιογράφος) και η Αργυρώ Μαντόγλου (συγγραφέας). Ο σαξοφωνίστας Διονύσης Σιδηροκαστρίτης θα πλαισιώσει μουσικά τη βραδιά, ενώ θα προβληθεί μια ταινία μικρού μήκους (12’), βασισμένη στο βιβλίο, με την ευγενική συμμετοχή της Χριστίνας Αλεξανιάν, του Γρηγόρη Βαλτινού, του Γιάννη Βούρου, της Ζέτας Δούκα και του Αλέκου Συσσοβίτη. Με κοστούμια από τον οίκο «Φαλιάκος» και την επιμέλεια του Γιάννη Πετρίδη. Σε σκηνοθεσία Εργίνας Λυγίζου και Θάνου Κουβαρά οι τέσσερις γνωστοί ηθοποιοί μαζί με τη συμμετοχή δύο νεότερων, των Θανάση Δαλαμάγκα και Μαργαρίτας Σταυροπούλου στον ρόλο των σκιών-ονειρικών παρουσιών των δύο πρωταγωνιστών, παρουσιάζουν την υπόθεση του βιβλίου σαν να την εξιστορούν με εμβόλιμα flashbacks από τη ζωή των δύο ηρώων.

«Η ταινία βασίστηκε πάνω στην ιδέα ότι οι χαρακτήρες υπήρξαν πρόσωπα που γνώριζαν τους δύο πρωταγωνιστές του βιβλίου και έπειτα από χρόνια δίνουν μια συνέντευξη κατά την οποία μιλούν γι’ αυτούς σε στιλ ντοκιμαντέρ», μας λέει η κυρία Λυγίζου. Τις συνεντεύξεις υποθετικά τις δίνουν στον ίδιο τον συγγραφέα, με σκηνικό ένα μπαρ στην Αθήνα.

Δούκα, Βούρος, Αλεξανιάν, Συσσοβίτης, Βαλτινός. Οι πέντε δημοφιλείς ηθοποιοί και φίλοι τού συγγραφέα δέχτηκαν με χαρά να μιλήσουν εθελοντικά για τους πρωταγωνιστές του βιβλίου, ο καθένας από την προσωπική σκοπιά και τη σχέση που μπορεί να είχε μαζί τους, πάντα ενσαρκώνοντας χαρακτήρες της εποχής. Ο Θανάσης Δαλαμάγκας και η Μαργαρίτα Σταυροπούλου, αντίστοιχα, ενσαρκώνουν κάπως ονειρικά τους δύο πρωταγωνιστές της βαθιά ερωτικής ιστορίας της «Χορεύτριας του Διαβόλου».